

Satsa på nordiskt samarbete igen

Det nordiska samarbetet under 1950-talet visade vägen till en framgångsrik, regional integration och det är dags att vi vågar koncentrera och fördjupa detta samarbete. Det skriver Tomas Larsson.

För en tid sedan kunde vi i en av landets morgontidningar läsa ett debattinlägg av den samhälls-politiska chefen på Saco, Gunnar Wetterberg. Rubriken var "De fem nordiska länderna bör gå ihop i en ny union" och handlade om ett fördjupat samarbete i Norden. Inlägget var mycket väl-skrivet.

Ett genomgående mönster sedan decennier är att de som väcker frågan om ett reformerat nordiskt samarbete sällan är politiker. Frågan är varför. Är det kanske så att det nordiska samarbetet aldrig kommer att kunna fungera? Har det egentligen någonsin fungerat under de senaste 50 åren?

Det nordiska samarbetet idag lever idag en

"Är det kanske så att det nordiska samarbetet aldrig kommer att kunna fungera?"

undanskymd tillvaro. Slitningar länderna emellan har allvarligt skadat förtroendet de nordiska politikerna emellan. Politiker, näringsliv och massmedia har i praktiken vänt ryggen åt Norden. Å andra sidan visar opinionsundersökningarna gång på gång att folken ju faktiskt gillar det nordiska, även om bristen på konkreta samsarbetsmöjligheter numera är påtaglig.

I den mån nordiskt samarbete har diskuterats under senare decennier har det oftast varit en reaktion på någon händelse med sitt ursprung utanför Norden; hur man skulle kunna "försvara sig" och "skydda sig". Mer sällan hur samarbetet mellan länderna skulle kunna förbättras.

Under senare år har en rad svenska industri-företag sålts till utlandet, samtidigt som EU har fått allt mer att säga till om. Förhoppningen var att företagen skulle gå bättre, samtidigt som vi skulle vinna på EU-medlemskapet. Men istället har vi hamnat i den djupaste kris, samtidigt som

avståndet mellan beslutsfattare och vanligt folk blir allt större i såväl näringsliv som EU.

Tillsammans utgör vi skandinaver, trots dagens situation, en av världens mest välmående regioner. Vis av erfarenheterna från det nordiska samarbetet borde det koncentreras till Danmark, Norge och Sverige.

De tre länderna är så pass lika att vi borde kunna samarbeta på skandinavisk nivå och då främst inom utbildningsområdet, gränsskyddet, industripolitiken, penningpolitiken (skandinavisk krona) och inte minst det kulturella området.

Det nordiska samarbetet under 1950-talet visade vägen till en framgångsrik, regional integration och det är dags att vi vågar koncentrera och fördjupa detta samarbete.

TOMAS LARSSON
Stockholm

■ Mer debatt finns på ledarsidan.